

ИЛИЯ БЕШКОВ СРЕЩА

chitanka.info

Из множеството тъжни спомени търся един весел и струва ми се, че го намирам.

Попадам в затвора. Огромната порта се затваря след мене...

Полицаяте си отиват, директорът ме поразглежда, одобрява ме, чуди се на документа — обвинителния акт, който аз не зная какво съдържа. И ме отпраща любезно с един разводящ в килията.

Априлски ден е огрял затворническия двор с едър турски калдъръм и чешма в средата. По напечените сиви камъни с боси нозе стъпят внимателно млади хора в затворнически дрехи. Около глезените на някои има железни гривни с вериги, които те носят като че сами са си ги поставили.

Видът ми възбужда любопитството им и те се вглеждат в мен:

— Ей! Хайде бе! Къде се губиш?...

Познах ги. През две улици беше гимназията, в която ние седяхме по чиновете ниско остригани, както и сега — в черни куртки със зелени якички.

Няколко години бяха изминали, откак получихме зрелостни свидетелства. Аз следвах в столицата и в спомените ми все се втурваха тия добри и кротки приятели. Питал се бях: „Къде се загубиха тия хора?“

И ето, че се намерихме...

август 1957

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.